

Afsald paa deres Fordring paa Kolonialkassen. I Løbet af 25de Februar 1876, hvorved Statskassen blev bemyndiget til at laane en Kapital til Selskabet, er Rentefoden sat til 5 pCt. Der kan nu formentlig næppe være noget Væsentligt til Hinder for, at man ned sætter denne Rentefod. Statskassen udlæner jo Penge til forskjellige og navnlig almenyttige Diemed til en ikke højere Rente end 4 pCt., og jeg synes ikke, at man skal benytte sig af den Omstændighed, at Rentefoden maasse er højere i Vestindien end her i Landet, til at tage mere. Man kunde gaa videre og sige, at Statskassen havde endog under visse Forhold udlæant Penge billigere end til 4 pCt., men alene at gaa ned til 4 pCt. vilde være en Nedsættelse af 20,000 Kr. om Aaret, og jeg anser det for muligt, at man derigjennem kunde komme til en saadan Situation, at man kunde sige til Aktionærerne: Her er Udfigt til at faae Noget, tag det, eller ogsaa gribe vi til det andet Alternativ, der ligger for os, at stille Fabrikerne til offentlig Auktion og lade Statskassen overtage dem, og saa kunne I se at klare Eder med St. Croix Kolonialkasse, som I kunne. Der vide Aktionærerne jo temmelig sikkert, at de Intet ville faae. Jeg vil henstille dette Forslag til Overveelse baade af den ærede Finansminister og af det Udvalg, som formodentlig saar med Sagen at gjøre, for at man om muligt kunde komme ud af den slemme Rus, som jeg er temmelig sikker paa, at vi ikke komme ud af ved at vedblive med det store Forrentningsbeløb. Noget bestemt Mening om, hvorledes indværende Kampagne vil stille sig, kunne vi ikke have, idet Finansministeren ved Lovforslagets Forelæggelse udtalte, at han for Dieblisset ikke er i Besiddelse af nøiagtige Oplysninger. De maa imidlertid efter den ærede Ministers Udtalelser snart kunne ventes, men jeg omtaler dette, fordi jeg gjerne vil bede den ærede Minister ved denne Leilighed om at staae os Oplysning om det for os ret interessante Punkt, hvorledes det gaar med Driften af det mindre Landbrug derovre. Det oplystes i de Motiver, der ledsagede Forslaget i Fjor, at efterhaanden udvikler det mindre Landbrug sig meget betydelig derovre, saa at det er et forholdsvis meget stort Quantum Rør, der leveres til Fabrikerne fra de saakaldte Squatters eller Barcellister, hvad man nu vil kalde dem. Det vil have Interesse for os at vide, om denne Bevægelse har fortsat sig, fordi jeg tror, at vi kunne være sikre paa, at det er den eneste Veie, ad hvilken der kan blive noget Fremskridt for disse Der. De lide jo under ulykkelige Arbejderforhold, under Vanstæ-

ligheden, af at have en halvt uivilkeret, meget vagabonderende Befolkning. Jeg tænker mig, at naar vi kunne faae dem til at gaa over til at blive en jordbesiddende, en jordbrugende Befolkning, vilde vi, som jeg udtalte forrige Gang, have naaet et Maal, som ingen af de store kolonibesiddende Stater endnu har naaet eller har noaen som helst Udfigt til at naa. Jeg for mit Vedkommende holder netop derfor paa, at Fabrikerne blive i Statens Besiddelse, for at Arbejderne kunne drives til at blive Fordeiere, thi det er efter min Mening den eneste Redning for disse Der. Jeg tror at kunne udtale som temmelig sikkert — ja, undskyld, at jeg som Landmand siger det, thi det kan lyde lidt underligt i min Mund — at de, der eie Jord med Sikkerhed for dens Besiddelse, ere i Reglen nogenlunde stikkelige Folk, de blive ikke en vagabonderende, daarlig Befolkning, som det siges, at Negerbefolkningen hidtil har været. Derfor beder jeg den ærede Minister om at staae os de Oplysninger, der kunne staaes om dette Forhold derovre.

Finansministeren (Estrup): Jeg deler ganske den ærede Talers Interesse for Udviklingen af det mindre Landbrug paa St. Croix, og jeg skal bestræbe mig for at fremskaffe Oplysninger om den bedre Udvikling af det mindre Landbrug derude i den senere Tid. Jeg skal bestræbe mig derfor; thi jeg er ikke vis paa, at jeg har Materiale til hurtig at kunne fremskaffe dem. Det Forslag, som den ærede Taler bragte frem, lider af en væsentlig Mangel, og det er den, at det ærede Medlem forudsætter, at Aktieselskabet kan give Afsald paa Krav paa Kolonialkassen, men det kan Aktieselskabet slet ikke gjøre. Et Flertal af Aktionærerne kan Intet beslutte derom paa et Mindretals Begne. Ad den Veie, det ærede Medlem foreslaar, kan man altsaa ikke fri Kolonialkassen fra Følgerne af den Rente- og Udbyttegaranti, som den har paataget sig. Paa Sagens nuværende Trin skal jeg ikke komme dybere ind derpaa, men jeg har troet det rigtigt strax at gjøre denne Indvending mod Forslaget.

Taler: Det var mig en glædelig Overraskelse, at jeg af Finansministerens Foredrag ved denne Lovs Forelæggelse erfarede, at der havde været et Driftsoverskud af den sidste Kampagne af 105,000 Kr., men da jeg læste Motiverne, svandt rigtignok denne glædelige Overraskelse betydelig, thi af Motiverne ser man, at det er et Driftsoverskud, hvorved der ikke er beregnet Renter af Statslaanet eller Bidrag til Afskrivnings-